

Misiunea Creștină Richard Wurmbrand
Căsuța Poștală 12, OP 74
București, 062580, România
Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro ;
Pagina Web: misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro

**Ajutăm orfani și creștini în vârstă (mulți cu vârste peste 80, 90 de ani)
care au fost închiși pentru credință în actuale și foste țări comuniste.
În aceste momente critice ajutăm refugiați creștini din Ucraina!**

Iulie 2026

Anunț!

Se pot obține următoarele 5 cărți gratuite, numai folosind Formularul de Cerere de pe pagina de internet: <https://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>
Autor: Pastorul Richard Wurmbrand:
"Drumul spre Culmi" (meditații creștine pentru fiecare zi din an);
"Torturat pentru Hristos";
"Cu Dumnezeu în Subterană";
"A Fost Karl Marx un Adept Satanist?";
"Soția Pastorului" de Sabina Wurmbrand.
Cei interesați, vor trebui să acopere cheltuielile minime de expediere arătate în Formularul de Cerere.

Într-o zi, Isus Se ruga într-un loc anumit. Când a ispravit rugăciunea, unul din ucenicii Lui I-a zis: "Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum a învățat și Ioan pe ucenicii lui." (Luca 11:1)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori.

Dintr-o meditație biblică a pastorului Richard Wurmbrand CELE TREI CĂRERI CORECTE DIN RUGĂCIUNE

Asemenea copiilor mici care învață să vorbească, oamenii învață să se roage rugându-se, nu citind o carte pe această temă. Este „timpul rugăciunii” o iluzie religioasă? Un bărbat care traversa deșertul a devenit teribil de însetat. La un moment dat, a trecut pe lângă o oază cu palmieri, o fântână și o femeie care scotea apă, dar nu era prost. Citise despre miraje seducătoare care apar în Sahara. Așa că a trecut pe lângă acest loc plăcut fără să se oprească. De ce să piardă timpul investigând ceea ce credea că este o simplă iluzie? A fost găsit mort de sete nu departe.

Mulți se îndoiesc că rugăciunea are vreo valoare practică. Unii cred că cineva obține ceea ce își dorește urmărind acest scop sau vorbind cu alții despre dorințele sale, nu apelând la un Dumnezeu nevăzut sau poate inexistent. Istoria gândirii umane este un cimitir plin de prostii care au fost considerate cândva certitudini. De exemplu: Daniel Webster, discursul din Senat, 1848, despre achiziționarea Californiei: „N-am auzit niciodată de nimic și nu-mi pot imagina nimic mai ridicol, mai absurd și mai jignitor pentru orice judecată sobră decât strigătul că profităm de achiziționarea statelor New Mexico și a Californiei. Susțin că nu valorează niciun dolar!” Ar putea negarea rugăciunii să intre în aceeași categorie pentru oameni care sunt orbi la puterea ei? În mod curios, Biblia vorbește despre o virtute rară și rafinată: a nădăjdui împotriva oricărei nădejdi. (Romani 4:18) În rugăciune, ca și în alte chestiuni, nu este necesar să înțelegem totul. Dumnezeu ne-a ascuns multe adevăruri. Sfântul Pavel a scris: „Dacă crede cineva că știe ceva, încă n-a cunoscut cum trebuie să cunoască.” (1 Corinteni 8,2) Rugăciunea este foarte apreciată de cei care o practică. Unul dintre părinții bisericii, Tertulian, a scris: „Rugăciunea este singurul lucru

care îl poate învinge pe Dumnezeu.” Omul de știință Isaac Newton spune despre rugăciune: „Pot să-mi iau telescopul și să privesc milioane și milioane de kilometri în spațiu, dar pot să-l las deoparte, să intru în camera mea, să închid ușa și să mă pun în genunchi în rugăciune fierbinte și voi vedea mai mult din Rai și mai mult din Dumnezeu decât aş putea cu ajutorul tuturor telescoapelor și agenților materiali de pe pământ.” Mai mult, el a spus: „Toate descoperirile mele au fost făcute ca răspuns la rugăciune.” Rugăciunea Tatăl Nostru ne învață cum să ne rugăm cu adevărat. Să-i acordăm o atenție deosebită. Imaginați-vă că un înger ar apărea și ne-ar îndeplini cele trei dorințe principale ale noastre. Deși repetăm adesea Tatăl Nostru, câți dintre noi i-ar exprima sincer unui astfel de înger care ne îndeplinește dorințele cele mai importante dorințe:

- sfințirea Numelui lui Dumnezeu;
- venirea Împărăției Sale;
- și împlinirea Voinței lui Dumnezeu?

Spunând doar cuvintele „Tatăl nostru” și doar în această ordine, deși nu exprimă cu fidelitate starea noastră de spirit în momentul rugăciunii, ne va învăța prioritățile corecte. Repetând această rugăciune iar și iar, gândurile noastre vor deveni ordonate și vom dobândi starea corectă a inimii. Elihu îl sfătuiește pe Iov cel suferind din Biblie: „Adu-ți aminte să preamărești lucrarea lui Dumnezeu”. Începând cu a lăuda Numele lui Dumnezeu, încetăm să fim impresionați de realizările omului. Ne dăm seama că suntem păcătoși. Putem ajunge să repetăm împreună cu Iov, atunci când devenim conștienți de supremația absolută a lui Dumnezeu, având nevoie de mila nemeritată a lui Dumnezeu: „Da, am vorbit fără să le înțeleg, de minuni care sunt mai presus de mine și pe care nu le pricep... De aceea mi-e scârba de mine și mă pocăiesc în țărână și cenușă.” (Iov 42.3-6)

Un artist a vrut să picteze o ilustrație a Pildei Fiului Risipitor (Luca 15, 11-32). Acest fiu s-a întors la tatăl său bogat, pe care îl părăsise de bunăvoie, după ce își risipise moștenirea. Pictorul a angajat ca model un vagabond îmbrăcat în zdrențe. Acest vagabond prost îmbrăcat avea să arate cum se întorsese fiul după multe zile de foame, după ce fusese un păzitor de porci. A doua zi, cerșetorul angajat, după ce a primit niște bani ca avans, a venit la studio tuns și îmbrăcat în haine decente. Pictorul l-a concediat imediat. Nu mai avea valoare ca model. Harul este numai pentru păcătoși. Când cerem în rugăciune să vină Împărăția lui Dumnezeu, înțelegem cuvintele Domnului Iisus: „Împărăția Mea nu este din lumea aceasta” (Ioan 18:36) și, mai departe, spunând: „Dumnezeu este duh; și cine se închină Lui trebuie să I se închine în duh și în adevăr”. Ne ridicăm deasupra dorințelor noastre pentru lumea materială. În cele din urmă, acceptând Voia lui Dumnezeu, ne dăm seama că facem parte din creația miraculoasă a lui Dumnezeu. Începe să spui Tatăl Nostru cu credința că Dumnezeu există și că El îi răsplătește pe cei ce Îl caută. (Evrei 11:6)

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele,
pe care deținuții erau obligați să doarmă.
Soba, doar de decor, niciodată încălzită în
noapțile geroase de iarnă

Fotografie a pastorului Richard
Wurmbrand în timpul detenției
la Jilava

În ultimii 10 ani, MISIUNEA CREȘTINĂ RICHARD WURMBRAND a oferit sprijin financiar orfelinatlui Agape din Pașcani, un orfelinat fondat de părinții mei, Richard și Sabina Wurmbrand; Liceului Richard Wurmbrand în Iași, și multor creștini vârstnici (între 70 și 100 ani), care au petrecut ani în închisorile comuniste din Europa de Est datorită mărturiei lor creștine. Unii dintre ei au fost ținuți în celule comune împreună cu părinții mei.

Citiți mărturiile lor la <http://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro> (coloana a treia)

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.”
(Epistola Apostolului Iacov 1:27)

Elena cu două dintre surorile ei, într-o casă improvizată construită de niște creștini locali, înainte de a fi aduse la Casa de Copii Agape*.

O scrisoare de la un fost copil care a crescut în Casa Agape*

*Agape este un orfelinat din Pașcani pentru copii nevoiași, fondat în 1993 de Pastorul Richard Wurmbrand.

“Numele meu este Elena D., am 24 de ani și am fost instituționalizată la Fundația Creștină pentru Copii „Agape” din Pașcani la vârsta de 8 ani. Privind în urmă, îmi dau seama că sosirea mea la Agape a fost momentul care mi-a schimbat complet viața și mi-a oferit șansa la un viitor pe care probabil nu l-aș fi avut altfel. Până la vârsta de 8 ani, am crescut într-un mediu extrem de dificil. Am locuit cu părinții și cei cinci frați într-o casă foarte săracă, formată din doar două camere. Una dintre camere era folosită pentru depozitarea diverselor lucruri, iar în cealaltă dormeam cu toții. Din păcate, lipsurile materiale erau doar o parte din problemele cu care ne confruntam. Ambii mei părinți consumau frecvent alcool, iar acest lucru genera certuri violente, agresivitate și un climat permanent de frică. Nu de puține ori, eu și frații mei trebuia să fugim de acasă noaptea și să căutăm refugiu la vecini pentru a ne simți în siguranță. Încă îmi amintesc sentimentul de frică pe care îl aveam când auzeam certuri începând și nu știam ce se va întâmpla. Deseori ne culcam flămânzi, fără să știm dacă vom avea ceva de mâncare a doua zi. Copilăria mea a fost marcată de nesiguranță, privațiuni și responsabilități care nu ar fi trebuit să apese pe umerii unui copil. De multe ori, eu și fratele meu mai mare mergeam să o căutăm pe mama noastră prin barurile satului ca să o aducem acasă. Aveam doar 6 sau 7 ani, dar eram puși în situații și responsabilități pe care niciun copil nu ar fi trebuit să le experimenteze. În plus, aveam grijă de doi dintre frații mei mai mici, care erau încă foarte mici la acea vreme. În loc să mă bucur de copilărie, am fost forțată să mă maturizez mult prea devreme.

Înainte de a ajunge la Agape, am fost plasată într-un centru de primire în regim de urgență. Deși aveam mâncare și haine acolo, nu am găsit sentimentul de siguranță de care aveam nevoie. Copiii mai mari îi intimidau și îi agresau pe cei mai mici, iar atmosfera era tensionată și nesigură.

După experiențele mele de acasă, aveam nevoie de un loc unde să mă simt protejată, iar acel centru nu a reușit să ofere acest lucru. Când am ajuns la Agape, eram speriată, neîncrezătoare și nu înțelegeam ce urma să se întâmple cu mine și cu frații mei. Cu toate acestea, din primele zile am observat ceva diferit. Am fost întâmpinați cu căldură, răbdare și afecțiune. Pentru prima dată, am simțit că sunt într-un loc în care oamenii țin cu adevărat la mine. A fost prima dată când am simțit ce înseamnă siguranța, stabilitatea și sentimentul de apartenență la o familie.

Deși mulți oameni asociază viața într-un orfelinat cu experiențe negative, pentru mine Agape a fost complet diferit. Nu a fost doar un loc în care primeam mâncare, haine și un pat în care să dorm. A devenit familia mea. Aici am găsit oameni care au investit în mine nu doar financiar, ci și emoțional. Mi-au oferit dragoste, răbdare, încurajare și sprijin în fiecare etapă a dezvoltării mele. La Agape am învățat ce înseamnă respectul pentru ceilalți, responsabilitatea și importanța valorilor morale. Am fost învățată să nu rămân blocată în trecutul meu, ci să-l accept și să-l folosesc ca motivație pentru a construi un viitor mai bun. Am învățat să mă gândesc la viitor, să-mi stabilesc obiective și să lucrez pentru ele.

Unul dintre cele mai valoroase lucruri pe care le-am primit la Agape a fost formarea caracterului. Am fost crescută cu valori înalte, am fost învățată să văd partea bună a lucrurilor chiar și în situații dificile și să caut soluții în loc să mă concentrez pe probleme. Am învățat să fiu recunoscătoare, perseverentă, disciplinată și să-i ajut pe cei din jurul meu ori de câte ori am ocazia. Pe lângă toate acestea, Agape mi-a oferit și un cadru în care am putut descoperi importanța credinței, speranței și a valorilor spirituale. Fără a-mi impune anumite convingeri, oamenii de aici m-au încurajat să reflectez asupra principiilor care m-au ajutat să găsesc sens, echilibru și putere în momentele dificile. Pentru mine, relația mea cu Dumnezeu a devenit o sursă de sprijin și un reper important în modul în care privesc viața, oamenii și provocările pe care le întâmpin.

Impactul pe care Agape l-a avut asupra vieții mele se poate observa și în alegerile pe care le-am făcut de-a lungul timpului. Aici s-a născut dorința mea de a ajuta, la rândul meu, copiii și persoanele aflate în situații vulnerabile. Această dorință m-a determinat să urmez studii universitare în domeniul Asistenței Sociale, iar ulterior să continui cu un program de masterat în Consiliere în Asistență Socială.

De asemenea, anul acesta, cu sprijinul oferit de Agape, am avut ocazia să particip ca voluntar la un proiect desfășurat în Africa, unde am lucrat timp de o lună cu copii din medii defavorizate. Consider această experiență o consecință directă a valorilor pe care le-am învățat la Agape și a exemplului dat de oamenii care au contribuit la formarea mea.

Un aspect care înseamnă mult pentru mine este faptul că, în anii care au urmat, Agape nu numai că m-a sprijinit pe mine și pe frații care au venit inițial cu mine, dar a primit și alți frați de-ai mei care s-au născut după instituționalizarea mea. Faptul că au fost primiți, îngrijiți și iubiți în aceeași măsură în care am fost și eu este una dintre cele mai frumoase dovezi ale dăruirii și compasiunii oamenilor de la Agape. Datorită lor, frații mei au șansa de a avea o copilărie diferită de cea pe care am trăit-o în primii mei ani. Astăzi, ca adult, privesc înapoi cu recunoștință la călătoria mea și îmi dau seama cât de diferită ar fi fost viața mea fără Agape. Aici, nu numai că am primit adăpost și acces la educație, ci și șansa de a mă dezvolta, de a-mi descoperi potențialul și de a construi o viață bazată pe valori sănătoase.

Oamenii care au făcut parte din această fundație m-au învățat să am încredere în mine, să-mi asum responsabilitatea pentru propriul viitor și să nu las trecutul să-mi definească identitatea. Pentru mine, Agape a fost mai mult decât locul în care am crescut. A fost mediul care m-a format, m-a susținut și mi-a oferit oportunități pe care altfel nu le-aș fi avut. Dacă ar trebui să descriu într-o singură propoziție impactul pe care l-a avut această instituție asupra vieții mele, aș spune că Agape nu numai că schimbă condițiile în care copiii cresc, ci și modul în care ajung să-și vadă viitorul și locul pe care îl pot ocupa în societate.”

Creștini Ucrainieni Ajutați cu Darurile Voastre

“Bună ziua, numele meu este Edita EPRIKIAN și suntem o familie din Ucraina. Vă rog să ne ajutați. Locuim în Oradea, România, de trei ani și jumătate, copiii noștri (3 fiice) merg la o școală românească, soțul meu lucrează ca și constructor, eu tocmai am început să lucrez într-un magazin (nu mai lucrasem de mult timp înainte). Vă rog sincer să ne ajutați să plătim utilitățile. Anul acesta prețurile la utilități aproape s-au dublat și avem o datorie de aproximativ 5.000 de lei pe care nu o putem plăti deoarece salariul nostru este suficient doar pentru hrană și cele mai necesare mijloace de trai. Prețurile la alimente au crescut și ele mult, dar salariile nu cresc. Nu avem alte venituri în afară de salariul soțului meu și alocația de 870 de lei pentru trei copii. Am venit la Oradea din orașul Smila, regiunea Cerkasî, acum trei ani și jumătate din cauza războiului. În Oradea, suntem membri ai Bisericii Baptiste Ucrainene BCUO, eu slujesc ca profesoară la o școală duminicală, fiica mea cea mare slujește într-un grup de laudă și cântă la chitară, familia noastră crede în Domnul nostru Iisus Hristos. Sunt nevoită să cer ajutor pentru a plăti utilitățile, proprietărea noastră este o femeie foarte amabilă care înțelege situația noastră și ne-a susținut pe tot parcursul iernii, dar acum ne cere cu insistență să achităm datoria cât mai curând posibil.”

In această lună am primit un mesaj de mulțumire către donatorii noștri:

„Vă mulțumim foarte mult, nici măcar nu am avut bani de pâine astăzi (trebuie să așteptăm salariul la sfârșitul lunii) și iată o minune atât de minunată. Vă mulțumesc din adâncul inimii.”

Refugiați Creștini Ucrainieni Ajutați cu Darurile Voastre

16 aprilie 2022

Dragi contribuitori: Recunoștința mea, tuturor celor care au donat cu generozitate pentru a ajuta atât de mulți refugiați din Ucraina, un adevărat potop de persoane strămutate. Peste 4 milioane au scăpat deacum în războiul actual și se așteaptă să iasă alte 3 milioane. Dacă citiți știrile zilnice, vă veți convinge ușor că nu sunt cifre exagerate. Acestea sunt persoane care fug de bombardamentele extinse și de distrugerea totală continuă a orașe întregi. Se întâmplă că țara mea natală, România și Republica Moldova au împreună cea mai lungă graniță comună cu Ucraina. În același timp, România este una dintre cele mai sărace țări din Uniunea Europeană, iar Moldova este mai rău din punct de vedere economic. În România și Moldova până acum, peste 1 milion de ucraineni și-au căutat un refugiu. Majoritatea acestor refugiați sunt femei cu 3 până la 8 copii. Din fericire, multe alte țări din Europa și America de Nord acceptă să găzduiască acești refugiați, dacă pot ajunge până acolo. Multe biserici din afara României, au trimis mijloace de transport, precum autobuze și chiar zboruri închiriate. Acești refugiați vorbesc ucraineană și rusă. Pe ici pe colo, comunitatea de limbă română este de ajutor deoarece unele localități de graniță precum orașul universitar Czernowitz (nume în germană, Cernăuți în română) unde s-a născut mama mea, făceau parte din România înainte de al Doilea Război Mondial. Unii dintre generația tânără ar putea avea puține cunoștințe de engleză. Guvernul român și-a dat toată osteneala în a găzdui cei mai mulți dintre acești refugiați. Prin multe contacte de încredere de mulți ani în România, ne-am concentrat pe a ajuta în moneda locală românească de la 800 la 8.800 de Ron de familie, credincioși creștini refugiați. Mulți au plecat doar cu hainele de pe ei. La graniță erau cozi lungi de kilometri. Prin credincioșii locali care merită toată lauda, oferim bani de buzunar, dați în mână pentru hrană și cazare pentru câteva zile, până când există o rezoluție parțială cu privire la planurile de viitor apropiat de a se stabili cumva într-un loc sau de a trece mai departe în alte țări. 8.800 de Ron pare a fi o sumă mare pentru un cuplu în vârstă care ar putea scăpa, dar majoritatea cuplurilor ies cu grupuri mai mari de 10 până la 15 copii și nepoți. Doar ca un exemplu, am plătit pentru o casă în localitatea Victoria, 26.000 Ron pentru o lună de cazare și mâncare pentru 3 adulți și 12 copii. Cei mai mulți dintre acești refugiați își fac iluzia că își părăsesc țara natală, locuința și munca lor pentru o perioadă scurtă de timp, dar așa cum apar știrile despre acest război prelungit, mă îndoiesc că va fi așa. Cred că acești refugiați vor rămâne refugiați pentru mulți ani de acum înainte. Publicăm în acest buletin informativ doar câteva chitanțe cu sume, documentând ceea ce am scris mai sus. Din nou, mulțumesc și Dumnezeu să vă binecuvânteze,

(Actualizare februarie 2024: refugiații încă mai vin în majoritatea zilelor cu o rată de 8.000-10.000/zi. În 2026 sunt peste 200,000 de refugiați ucrainieni înregistrați legal în România.)

409	Власенко	Валентин	Мефодьевич	1958	Украина
410	Вольф	Андрей	Корнеевич	1958	Казахстан
411	Куркин	АЛЕКСЕЙ	ЯКОВЛЕВИЧ	1958	Россия
412	Левен	НИКОЛАЙ	ВИКТОРОВИЧ	1958	Казахстан
413	Романюк	Владимир	Николаевич	1958	Украина
414	Тиссен	Давид	Давидович	1958	Россия
415	ТУРКЕВИЧ	Василий	Тарасович	1959	Украина
416	Бычков	Степан	Павлович	1959	Украина
417	ДРИСВЯННИКОВ	АЛЕКСАНДР	АЛЕКСАНДРОВИЧ	1959	Россия
418	СКВОРЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЕВНА	1959	Россия
419	Варавин	Виталий	Федотович	1959	Россия
420	Дубицкий	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
421	Ляшенко	Борис	Владимирович	1959	Украина
422	Ткаченко	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Казахстан
423	МАРЧЕНКО	Станислав	Павлович	1960	Украина
424	Донченко	Александр	Максимович	1960	Украина
425	Отмахов	Венямин	Александрович (Валерианов)	1960	Узбекистан
426	Савченко	Михаил	Михайлович	1960	Эстония
427	Фадеева (ШВЕЦОВА)	ДИНА	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Алания
428	ШВЕЦОВА	АННА	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Алания
429	Богодимов	Александр	Валерьевич	1962	Эстония
430	Миняков	Павел	Дмитриевич	1962	Эстония

Mai sus, exemplu de listă pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de bătrâni creștini bapțiști care au suferit pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică. Pedeapsa cu închisoarea a fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, Belarus, etc.). Încercăm să obținem adrese exacte, astfel încât să putem trimite ajutor încurajator celor încă în viață. Am putut trimite ajutor la aproximativ 120 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă și la 110 vorbitori de alte limbi. Multe dintre mărturiile lor le puteți citi în buletinul nostru lunar. (Mărturii disponibile pe internet la: <http://www.misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>)

Misiunea Creștina Richard Wurmbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătoriei Sectorului 6 din 05.12.2018 în dosarul 20153/303/2018, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU:

Conturi IBAN

RON: RO27RNCB0068149171380001
USDollar: RO97RNCB0068149171380002
EURO: RO43RNCB0068149171380004